

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200933
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8520200933.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v právnej veci žalobkyne: C. T., nar. XX.XX.XXXX, W. W. XX, XXX XX C., občan SR, právne zastúpená: JUDr. Marta Konkoľová, advokátka, Jarmočná 79, 064 01 Stará Ľubovňa proti žalovanému: J. T., nar. XX.XX.XXXX, W. W. XX, XXX XX C., občan SR v konaní o vylúčení z užívania rodinného domu, takto

rozhodol:

I. Súd žalovaného J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. W. XX, XXX XX C., úplne vylučuje z užívania rodinného domu súpisné číslo XX, postaveného na parcele registra „C“ č. 214/2, katastrálne územie W. W., obec W. W. okr. B. C., evidovanej Okresným úradom B. C., katastrálnym odborom na LV č. XXX, patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 19.6.2020 domáhala vylúčenia žalovaného z užívania nehnuteľnosti uvedenej vo výroku tohto rozsudku. V dôvodoch žaloby uviedla, že od začiatku manželstva bol žalovaný voči nej agresívny, opakovane ju verbálne aj fyzicky napádal, vyhrážal sa jej zabitím, pričom naposledy ju napadol vo februári 2019. Ďalej poukázala na to, že pre násilné správanie sa žalovaného voči jej osobe bolo žalovanému uznesením povereného príslušníka OO PZ Ľubotína zo dňa 12.2.2019 vznesené obvinenie pre trestný čin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. a uznesením zo dňa 31.5.2019 bolo mu rozšírenie obvinenie za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. Stav žalobkyne si po útoku zo dňa 10.2.2019 vyžiadala ošetrovanie v Ľubovnianskej nemocnici, o čom predložila lekárske správy MUDr. Štefana Turčániho a MUDr. Volodymyra Chudovskyja. V dôsledku konania žalovaného bol tento odo dňa 14.2.2019 vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Žalobkyňa mala v čase podania žaloby vedomosť o tom, že žalovaný bol pre uvedené trestné činy neprávoplatne odsúdený. Žalobkyňa tvrdí, že v dôsledku toho, že sa žalovaný voči nej ako manželke, ktorá s ním býva v spoločnej domácnosti, opakovane a dlhodobo dopúšťal fyzického a psychického násillia, sa ďalšie ich spolužitie stalo neznesiteľným. S poukazom na uvedené má za to, že v danom prípade sú splnené hmotnoprávne podmienky pre úplne vylúčenie žalovaného z užívania rodinného domu v obci W. W. XX, ktorý je v bezpodielovom vlastníctve manželov žalobkyne a žalovaného.

2. Súd zaslal žalobu a jej prílohy žalovanému spolu s výzvou na vyjadrenie v lehote 15 dní odo dňa doručenia žaloby. Žalovaný na výzvu súdu, ktorá mu bola doručená dňa 25.9.2020, nereagoval.

3. Následne súd nariadil pojednávanie na deň 12.4.2021, toto bolo v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 odročené na deň 2.7.2021.

4. Dňa 7.4.2021 doručil žalovaný súdu, prostredníctvom právnej zástupkyne, vyjadrenie k žalobe, v ktorom poukázal na to, že v súčasnosti už je právoplatne odsúdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 3To/23/2020 zo dňa 30.7.2020, ktorým rozsudkom mu bol uložený trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov nepodmienečne. Poukázal na dôvody rozsudku, kde sa uvádza (str. 13), že „správanie sa obžalovaného voči poškodenej malo klesajúcu intenzitu, pokiaľ ide o násilie fyzické, ako aj že po operáciách kolena a kĺbov sa obžalovaný nedopúšťal ani verbálneho násillia voči poškodenej. Taktiež sa poškodená vyjadrila aj k tomu, že obžalovaný bol pracovitý a v domácnosti vykonával veľa práce, rovnako, že si chodil aj privyrábať“. Žalovaný bol na výkon trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, počas výkonu trestu prejavuje kritický postoj k trestnej činnosti. V zariadení na výkon trestu sa v rámci výchovného procesu pôsobí na osobnosť odsúdeného s cieľom oslabiť negatívne a posilniť adaptívne formy správania sa. Žalovaný sa za účelom prípravy na zaradenie do občianskeho života po prepustení z výkonu trestu tohto výchovného procesu zúčastňuje a po prepustení na slobodu chce žiť riadnym spôsobom života. Žalovaný je toho názoru, že v súčasnej dobe nie je preukázaná hrozba pokračovania negatívneho správania sa u žalovaného v budúcnosti. Vylúčenie spoluvlastníka z užívania spoločného domu považuje za výnimočný zásah a krajné riešenie, ktoré prichádza do úvahy, keď nemožno doceliť zamedzenie násillia iným spôsobom. Rodinný dom, z užívania ktorého navrhuje žalobkyňa žalovaného vylúčiť, je dvojpodlažný a vykonaním malých úprav by bolo možné zabezpečiť oddelené bývanie manželov tak, aby každý z manželov užíval jedno podlažie. Obmedzením užívacieho práva iba k časti domu, s čím by žalovaný súhlasil, by sa dosiahlo za uloženia primeraných zákazov riešenie spoluzitia manželov tak, aby bolo znesiteľné a bez ohrozenia.

5. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 2.7.2021 uviedla, že nesúhlasí s tým, aby žalovaný po výkone trestu odňatia slobody prišiel do rodinného domu, pretože nevie, ako by sa dala tam urobiť priečka, aj tak by sa so žalovaným museli stretávať. Navyše kotolňa je dole v suteréne, v pivnici a ona tam v zime musí chodiť - topiť, keďže sa tam nachádza pec pre ústredné kúrenie a je tam aj plynové kúrenie. Taktiež uviedla, že v rodinnom dome je iba jedna kúpeľňa a iba jedno WC a to na 1. poschodí. V súčasnosti jej žalovaný z výkonu trestu odňatia slobody volá pravidelne, aj 2x do týždňa. Keď jej volá, tak vraví, že on už bude dobrý, že nebude na ňu útočiť, že sa to všetko zmení, avšak žalobkyňa si myslí, že on sa nikdy nezmení. Už mu neverí, nevie si predstaviť ďalšie súžitie s ním v rodinnom dome a nevie, či by to vôbec chcela.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením lekárskeho správ, rozsudkov Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1T/109/2019-612 zo dňa 16.12.2019 a Krajského súdu Prešov č.k. 3To/23/2020-712 zo dňa 30.7.2020, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobkyňa a žalovaný sú manželia, manželstvo uzavreli na Matričnom úrade v Ľubotíne dňa X.X.XXXX. Počas trvania manželstva nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnosti - k rodinnému domu súpisné č. XX v obci W. W., ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo vyplýva z výpisu z listu vlastníctva č.XXX(č.l. 6).

8. Z lekárskej správy MUDr. Štefana Turčániho zo dňa 10.2.2019 plynie, že žalobkyňa bola uvedeného dňa ošetrovaná, po napadnutí manželom (v noci), pričom lekár konštatoval pomliaždenie hlavy a tváre a stav po krvácaní z nosa.

9. Rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni sp. zn. 1T/109/2019-612 zo dňa 16.12.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 3To/23/2020-712 zo dňa 30.7.2020 bol žalovaný uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/, d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Z uvedených rozsudkov plynie, že žalovaný sa mal násilného konania voči žalobkyňi dopúšťať závažnejším spôsobom - po dlhší čas, a to v období najneskôr od 1.9.1999 do 9.2.2019 v priestoroch rodinného domu v obci W. pole 78 jednak pod vplyvom alkoholických nápojov a tým zvýšenej agresivity, ako aj po tom, ako prestal užívať alkoholické nápoje, túto mal dva až trikrát do mesiaca fyzicky napádať tak, že ju udieral rukami a päťami do rôznych častí tela, najčastejšie do oblasti tváre, taktiež

do chrbta, pleca a po rukách, kopal ju, pričom sa jej vyhrážal aj zabitím; dňa 9.2.2019 od 21.00 hod. do 10.2.2019 do 5.00 hod. ju opakovane fyzicky napádal a to tak, že ju najskôr na posteli viackrát udieral päšťami do rôznych častí tela, najmä do oblasti hlavy, ramena, chrbta, krížov, kopal ju do zadnej časti tela, následne ju sotil na zem a opätovne na zemi ju udieral do oblasti hlavy a kopol ju do oblasti bedrového kĺbu, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej.

10. Z vyššie označeného rozsudku Krajského súdu Prešov súd zistil, že zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia vo vzťahu k žalovanému plynie, že jeho osoba je charakteristická labilitou, náladovosťou, málo brzdenou impulzivitou, v napätých situáciách možno očakávať neadekvátne správanie. Sklony ku konfabulácii obžalovaného neboli zistené, boli zistené mierne deficity všeobecných pamäťových schopností. Obžalovaný je príliš subjektivisticky nastavený s tendenciou skresľovať skutočnosť, bagatelizovať, presúvať zodpovednosť mimo svoju osobu, vypovedať sociálne žiaduco, neúprimne, nekriticky, so snahou javiť sa v lepšom svetle, čo odporuje všeobecnej vierohodnosti. V konkrétnom prípade špecifickej vierohodnosti tejto odporuje jeho neschopnosť samostatného a spontánneho vylúčenia deja prežitej udalosti, lebo v reprodukcii je vo výpovediach nepresný, vágny, výpovede sú nereálne štruktúrované, obsahovo chudobné s absolútnym chýbaním detailov. Špecifická vierohodnosť u obžalovaného je preto znížená. Vyšetrenie preukázalo egocentrické nastavenie, nezáujem o iných, absenciu empatie, pohotovosť k impulzívnym prejavom pri nevyhovení jeho požiadavkám, jeho záujmy sú zúžené na pracovné afektivity, riziko recidívy vzhľadom na poruchovú osobnostnú organizáciu je zvýšené s dubiálnou prognózou a je nepravdepodobné očakávať zmenu postojov, ako aj problémového správania.

11. Znaleckým vyšetrením znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia bolo zistené, že obžalovaný bol opakovane (18 krát) hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení FNsP v Prešove pre alkoholizmus a agresívne správanie, znalkyňa konštatovala nevyrovnanú, emočne nestabilnú poruchu osobnosti, impulzívny typ, syndróm závislosti od alkoholu na III. štádiu chronického alkoholizmu, t.č. vo vyše desaťročnej abstinencii a recidivujúcu depresívnu poruchu. Emočne nestabilná osobnosť sa prejavuje neurolabilitou, zvýšenou afektívnou dráždivosťou a zvýšenou pohotovosťou k maladaptívnym vzorcom správania pri minimálnej záťaži. Obžalovaný v čase skutku bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládať.

12. Zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia, k osobe žalobkyne, vypracovaného v trestnom konaní ako poškodenej (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 To/23/2020, str. 11 zo dňa 30.7.2020, na č.l. 36 spisu) vyplýva, že konanie žalovaného malo negatívny dopad na psychické a fyzické zdravie poškodenej. Psychický stav bol dlhodobo negatívne ovplyvňovaný konaním žalovaného, ktorý sa vyznačuje depresiou, stavmi úzkosti, zvýšeným vnútorným napätím, strachom, obavami z budúcnosti, vnútornou neistotou, bezradnosťou, stratou dôvery vo vlastné schopnosti a možnosť ovplyvňovať a vytvárať svoj život, poruchami spánku, sociálnou utiahnutosťou, poruchami somatického zdravia v dôsledku chronického stresu a záťaže. Prognóza jej psychického stavu, ak by aj v budúcnosti nebola vystavená konaniu obžalovaného, vzhľadom na závažnosť a dĺžku trvania, nie je priaznivá.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

13. Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie nezniesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

14. Pojem fyzické násillie a psychické násillie je potrebné pre účely tohto ustanovenia vykladať rovnako ako pre účely trestného konania. Fyzické alebo psychické násillie však nemusí dosahovať intenzitu vyžadovanú pre trestný čin. Fyzické násillie sa prejavuje vo viacerých formách, a to aj vo forme takého správania, ktoré bezprostredne neznamena poškodenie zdravia, hoci spravidla je násillie, či už fyzické alebo psychické sprevádzané rôznymi poruchami, napríklad poruchami spánku, bolesťami hlavy, poruchami stravovania. Pojem psychické násillie právny poriadok v žiadnom ustanovení nedefinuje, preto je potrebné vychádzať zo všeobecného definovania uvedeného pojmu a jeho prejavov. Môže spočívať v citovom, ako aj slovnom týraní v podobe zosmiešňovania doma, alebo na verejnosti, výbuchmi

zlosti, ponižovaním, vyžadovaním komunikácie v nevhodnom čase, nátlakom, nepravdivými tvrdeniami, žiarlivostným správaním.

15. Zákon poskytuje ochranu nielen pri existencii fyzického alebo psychického násillia, ale ochranu je treba poskytovať už pri existencii hrozby tohto násillia. Poskytovanie ochrany je okrem násillia podmienené kumulatívnym naplnením ďalších dvoch podmienok, a to spolužitie sa stalo neznesiteľným a násillie alebo jeho hrozba smerovalo voči osobám v zákone uvedeným. Spôsob ochrany môže spočívať v dvoch polohách, a to v obmedzení užívacieho práva násillníka alebo dokonca v jeho vylúčení z práva užívať nehnuteľnosť.

16. Vylúčení z užívania domu znamená, že súd rozhodne, že druhý manžel, a teda aj spoluvlastník, nemôže užívať dom alebo byt a zakáže mu vstup do domu či bytu. Právo na ochranu života a zdravia osoby, voči ktorej násillie smeruje a ktoré právo je násillníkom ohrozované má absolútnu povahu a je teda silnejšie ako právo násillníka, ktoré mu vyplýva zo spoluvlastníckeho práva k bytu či domu. Právo v takomto prípade musí chrániť slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva dať možnosť, aby sa riešili právne situácie takým spôsobom, aby ten z manželov, ktorý zasahuje do práva druhého, bol obmedzený aj v takých právach, ako je právo spoluvlastníka na užívanie, respektíve spolunažívanie domu či bytu.

17. Za dôležité súd v tomto spore považuje uviesť, že zákon nedefinuje, kedy sa ďalšie spolunažívanie stane neznesiteľným. Ide o neurčitú hypotézu právnej normy, ktorá umožňuje súdu pod túto podradiť stav vyplývajúci z konkrétnej situácie. Právna teória má za to, že sa vyžaduje naplnenie takej intenzity negatívneho správania, ktoré vyvoláva na druhej strane odôvodnený pocit nemožnosti ďalšieho spolužitia. Ide teda predovšetkým o subjektívny pocit na strane poškodeného manžela.

18. Predpokladom pre použitie občianskoprávnej sankcie proti druhému manželovi je existencia bezpodielového spoluvlastníctva manželov k domu alebo bytu, existencia spolužitia obidvoch manželov v dome, existencia fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existencia čo i len hrozby takéhoto násillia, realizácia násillia vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte nachádzajúcom sa v bezpodielovom spoluvlastníctve a neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia. Neznesiteľnosť spolužitia v dôsledku fyzického alebo psychického násillia musí mať značnú intenzitu, teda musí byť spôsobilé natoľko znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej domácnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za neznesiteľné.

19. V prejednávavnej veci nebolo sporné to, že žalobkyňa a žalovaný sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorej žalobkyňa predmetnou žalobou žiada o vylúčení žalovaného z ich užívania.

20. Z vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov, najmä z výpovede žalobkyne a z vyššie špecifikovaných trestných rozsudkov (prvostupňového aj odvolacieho súdu) mal súd prvej inštancie za preukázané, že minimálne od roku 1999 pretrváva medzi žalobkyňou a žalovaným (manželmi) konfliktná a napätá situácia, spôsobená násillníckym správaním žalovaného, jednak vo forme psychického nátlaku, ale i fyzických útokov voči osobe žalobkyne, a to tak, že žalovaný ju mal napádať a udierať rukami a päťami do rôznych častí tela žalobkyne, najčastejšie do oblasti tváre, do chrbta, pleca, do krížov a zadnej časti tela, kopať do nej, sácať ju, nadávať jej, v dôsledku čoho vzbudil u žalobkyne dôvodnú obavu o jej život a zdravie, spôsobil jej psychické a fyzické utrpenie, v dôsledku ktorého je jej psychický stav dlhodobo negatívne ovplyvňovaný konaním žalovaného tak, že sa vyznačuje depresiou, stavmi úzkosti, zvýšeným vnútorným napätím, strachom, obavami z budúcnosti, vnútornou neistotou, bezradnosťou, stratou dôvery vo vlastné schopnosti, poruchami spánku, sociálnou utiahnutosťou, poruchami somatického zdravia v dôsledku chronického stresu a záťaže, to všetkou s nepriaznivou prognózou do budúcnosti. Pre uvedené konanie bolo voči žalovanému vedené trestné stíhanie pre zločin týrania osoby blízkej a osoby zverenej podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zákona, žalovaný bol uznaný vinným z uvedeného trestného činu a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne, ktorý v súčasnosti vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Prešove. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj zo skutkov opísaných a špecifikovaných v rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/109/2019-612 zo dňa 16.12.2019 a v rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 3To/23/2020-712 zo dňa 30.7.2020.

21. V prejednávanej spore je teda nepochybné, že žalovaný po dlhší čas spôsobil žalobkyni fyzické a psychické utrpenie a dopúšťal sa domáceho násillia voči nej. Súd prvej inštancie bol v danom spore viazaný rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/109/2019-612 zo dňa 16.12.2019 a rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 3To/23/2020-712 zo dňa 30.7.2020 o tom, že žalovaný voči žalobkyni ako poškodenej spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák. (pozri ustanovenie § 193 CSP).

22. Z vyššie uvedených dôvodov má súd za to, že na strane žalobkyne existuje dôvodná obava z psychického a fyzického násillia alebo hrozby takýmto násillím zo strany žalovaného aj po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a za preukázanú považoval aj neznesiteľnosť ďalšieho spoluzitia manželov. K intenzite neprijateľnej kvality spoluzitia, ktorá musí naplňovať znaky neznesiteľnosti súd poukazuje najmä na vyššie popísané závery znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia, vypracovaného v trestnom konaní vo vzťahu k osobe žalobkyne ako poškodenej, ktoré svedčia o vplyve uvedenej ťaživej situácie na zdravie žalobkyne, u ktorej boli diagnostikované závažné zdravotné komplikácie s nepriaznivou prognózou do budúcnosti, spôsobené dlhotrvajúcim stresom, v dôsledku agresívneho správania sa žalovaného.

23. Pri posúdení všetkých okolností konkrétneho prípadu, ktoré sú pre rozhodnutie veci podstatné, dospel súd k záveru, že v prejednávanej veci podmienky pre aplikáciu § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú splnené, a je nevyhnutné vylúčiť žalovaného z užívania rodinného domu a tým poskytnúť ochranu žalobkyni pred násillným správaním žalovaného. Ochrana života a zdravia žalobkyne je potrebné zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje toto zákonné ustanovenie, a preto súd zhodne s deklarováým zámerom zákonodarcu v danej veci povýšil právo žalobkyne na ochranu súkromia pred čiastkovým právom žalovaného na užívanie predmetu vlastníctva v rámci práva vlastníť majetok, pretože sa javí ako nesprávne a nespravodlivé vystaviť žalobkyňu opäť čo i len hrozbe násillia zo strany žalovaného pripustením spoločného užívania nehnuteľnosti, pričom reálnu existenciu takejto hrozby s ohľadom na všetky vyššie uvedené zistené okolnosti veci nie je možné vylúčiť s poukazom na predchádzajúce správanie sa žalovaného. Zohľadniť bolo potrebné pritom aj to, že z výpovede žalobkyňa vo svojej výpovedi prejavila obavy z ďalšieho spoluzitia v predmetnom dome, toto je pre ňu nepredstaviteľným, keďže žalovanému už neverí a neverí ani tomu, že sa žalovaný zmení.

24. V podstate z rovnakých dôvodov nebolo možné vyhovieť návrhu žalovaného, aby mu bolo užívacie právo k rodinnému domu len čiastočne obmedzené s tým, že každý z manželov by užíval jedno podlažie. Taktiež je potrebné uviesť, že z výpovede žalobkyne vyplynulo, že rodinný dom má na dolnom podlaží kotolňu v ktorej sa nachádza pec na ústredné kúrenie, ktorý využíva žalobkyňa v zime na vykurovanie rodinného domu a v tomto dome sa nachádza iba jedna kúpeľňa a jedno WC, teda technické riešenie tohto rodinného domu neumožňuje rozhodnúť spôsobom navrhovaným žalovaným.

25. Z vyššie uvedených dôvodov mal súd za preukázané, že sú splnené všetky hmotnoprávne predpoklady pre postup podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a preto rozhodol o úplnom vylúčení žalovaného z užívania predmetnej nehnuteľnosti, ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného.

26. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že súd má za to, že skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania sú natoľko nepochybné, že na ich vyvrátenie by nebolo hospodárne a účelné pripustiť návrh žalovaného na vypracovanie znaleckého posudku alebo odborného posúdenia na prognózu resocializačného vývoja žalovaného, keďže vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že žalovaný sa v čase spoluzitia so žalobkyňou v spoločnej domácnosti dopúšťal fyzického a psychického násillia voči jej osobe a zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie, vypracovaného vo vzťahu k osobe žalovaného v trestnom konaní (rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3To/23/2020 zo dňa 30.7.2020, č.l. 36 spisu) plynie, že riziko recidívy vzhľadom na poruchovú osobnostnú organizáciu žalovaného je zvýšené s dubiálnou prognózou a je nepravdepodobné očakávať zmenu postoju, ako aj problémového správania. Z uvedených dôvodov súd návrh žalovaného na vypracovanie znaleckého posudku alebo odborného posúdenia na prognózu jeho resocializačného vývoja zamietol.

27. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. §262 ods. 2 CSP).

30. O trovách konania súd rozhodol v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa bola v tejto veci úspešná v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).